

นางสาวสุทธิดา สังข์ทอง

พนักงานช่วยเหลือคนไข้

รอยยิ้มที่อึ้งใจ

เริ่มจากการมาสมัครงานที่รพ.ป่าพะยอม เนื่องจากในตอนนั้นดิฉันว่างงานอยู่พอดี แม่จึงให้ลองมาสมัคร และจากวันนั้นที่เริ่มทำงานจนถึงวันนี้ประมาณ 7 ปีแล้ว ที่รพ.ป่าพะยอมได้สอนอะไรหลายๆอย่าง และฉันมองว่าที่ผ่านมามีเรื่องราวที่ดีเกิดขึ้นมากมายเลย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ฉันทำงานที่ห้องกายภาพบำบัดได้ยาวนาน และเป็นการทำงานที่ไม่น่าเบื่อ เหมือนที่เคยคิดไว้เลย

ตั้งแต่เริ่มทำงานที่ห้องกายภาพบำบัดฉันรู้สึกได้เลยว่า ตัวฉันนั้นเปลี่ยนแปลงไปมาก เปลี่ยนแปลงที่ว่ามานี้คือเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นบุคลิก การพูดจา รวมไปถึงอารมณ์และมุมมองในการใช้ชีวิตที่เป็นไปในทางที่ดี เพราะจริงๆแล้วก่อนที่ฉันจะมาทำงานที่รพ.ป่าพะยอมฉันคิดว่าไม่ชอบการทำงานที่รพ.เลย เพราะคิดว่าตัวเองไม่เหมาะกับการทำงานบริการแบบนี้ แต่เมื่อได้ทำงานจริงๆ กลับทำให้ฉันกลายเป็นคนที่ใจเย็นลงมาก รับฟังความคิดเห็นจากคนอื่นมากขึ้น และมองว่าการที่ได้บริการคนไข้ นั้นไม่ใช่เพียงแค่การรักษาให้คนไข้ดีขึ้นหรือหายจากอาการปวดลดลง เพียงแค่นั้นแต่สิ่งที่ได้ตอบกลับจากคนไข้ที่รักษาหายหรือคนไข้อาการดีขึ้นนั้น มีทั้งรอยยิ้ม คำอวยพรที่ดีกลับมาให้ฉันเสมอ และเพียงสิ่งเล็กๆ แค่รอยยิ้มและคำอวยพร ทำให้ฉันมีกำลังใจ มีรอยยิ้มที่ดีๆกลับไปให้คนไข้ด้วยเสมอ ทำให้ฉันมีกำลังใจทำงานไม่น้อย เป็นเหมือนพลังบวก ให้กับฉันได้มากมายเลยและนี่เป็นอีกความประทับใจของฉันมาตลอด ส่วนความประทับใจอีกอย่างที่ขาดไปไม่ได้เลย คือ ความน่ารักของพี่ๆทั้ง 2 คน ที่มอบให้ฉันมาตลอด ไม่ว่าจะเป็นความใจดี ความห่วงใย เอ็นดู และช่วยเหลือฉันมาตลอด ไม่เคยที่จะทำให้ฉันต้องรู้สึกอึดใจหรือไม่สบายใจในการทำงานเลยตลอดระยะเวลา 7 ปี

ทั้งหมดนี้เป็นความประทับใจที่ฉันไม่เคยลืมไม่ว่าจะเป็นจากตัวคนไข้เองที่มีรอยยิ้ม คำอวยพรต่างๆ ที่มีให้และความน่ารักจากพี่ๆทั้ง 2 คน ฉันไม่เคยเสียใจเลยที่ได้มาทำงานที่ห้องกายภาพบำบัด และต่อจากนี้ฉันจะทำงานที่นี้อย่างตั้งใจ และให้บริการคนไข้ให้ดีที่สุดเท่าที่ฉันจะทำได้ ให้เหมือนที่ได้ยินคำชมมาจากคนไข้ว่าห้องกายภาพบำบัดมีเจ้าหน้าที่น่ารักทุกคนเลย พูดจาดี ยิ้มแย้ม ด้วยเหตุนี้ทำให้ฉันทำงานที่ได้ไม่นาน และมีความสุขในการทำงานในทุกๆวัน และสุดท้ายดิฉันอยากขอบคุณ พี่ๆที่ห่วงใยและดีกับฉันมาตลอด